

snarest at fremsætte Forslag for Rigsdagen om Styrkelse af Forsvaret, om effektive Foranstaltninger mod Arbejdsløsheden og om de for Landbrugets Rentabilitet nødvendige Foranstaltninger.«

A. M. Hansen (R. V.) beklagede dybt, at det ikke var lykkedes at naa de 45 pCt. Ja-Stemmer. Slaget var tabt, men det kunde ikke bestrides, at de ca. 970 000 Ja-Stemmer repræsenterede et betydeligt Vælgerflertal for Grundloven, og det var derfor urigtigt at hævde, at Afstemningen viste, at Vælgerbefolkningen ikke havde interesseret sig for den nye Grundlov. Nej, det Afstemningen viste, var, at 45 pCt.-Regelen er alt for svær. — Naar der nu fra Venstre havde lydt enkelte Røster om, at Regeringen efter Udfaldet af Folkeafstemningen ikke havde sit parlamentariske Flertal i Orden, var man helt ude i det meningsløse. En Folkeafstemning, hvor hver enkelt Vælger, uden Partihensyn, skal kunne tage Stilling til en foreliggende konkret Sag, kunde selvsagt ikke drage parlamentariske Følger efter sig. De Vælgere, der for to Maaneder siden fornyede Regeringens Flertal, var ikke et Øjeblik i Tvivl om, at Landets Ledelse fortsat laa i de rette Hænder. — Den i Hasles Ændringsforslag indeholdte Opfordring til Regeringen var overflødig, da baade Foranstaltninger mod Arbejdsløsheden og til Sikring af Landbrugets Rentabilitet stadig var Genstand for Regeringens Overvejelser, og der var lige saa lidt Grund til at støtte Venstres Dagsorden.

Valdemar Thomsen udtrykte Bondepartiets Syn paa den foreliggende Situation i følgende *motiverede Dagsorden*:

»Idet Folketinget misbilliger, at Regeringen ikke umiddelbart efter Erobringen af Landstingsflertallet i 1936 gennemførte Foranstaltninger betingende økonomisk Ligeret for Landbruget og Arbejdsløshedens Afskaffelse, og idet Folketinget beklager, at der i det nu forkastede Grundlovsforslag ikke fandtes Bestemmelser, som kunde skabe rene Linier i Lovgivning og offentlig Administration, fastslaar Tinget, at netop denne forfejlede Politik er Hovedaarsagen til den manglende Interesse for Rigsdagens Arbejde, som Folkeafstemningen afslørede, og gaar hermed over til næste Sag paa Dagsordenen.«

Gregersen (D. R.) saa derimod Grunden til Folkeafstemningens Udfald deri, at man ikke i Grundlovsforslaget havde imødekommet Befolkningens Ønske om et rent Etkammer-system. Han haabede, at Grundlovsforhandlingerne vilde blive genoptaget, naar Vandene var faldet saa meget til Ro, at man kunde komme paa Talefod om dette Spørgsmaal, og han vilde meget beklage, om Venstre i denne Sag havde